

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

zōia acēst'a va ești de dōue ori pe luna, pone la regulare; era de atei în colo o data pe septembra, cu și pone acilea: Marti sér'a. — Prenumeratările se prîmesc în tōte dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri: pre anu 6 fl. pre 1/2 de anu 3 fl. pre unu triliniu 1 fl. 50 cr. era pentru strainetate: pre anu 8 fl. pre 1/2 de anu 4 fl. pre unu triliniu 2 fl. in v. a.

*Tōte siodieniele și banii de prenumera-
tione sunt de a se tramite la Reducin-
nea diurnalului:
Aradu, străz'a Teleki-ana, nrulu 27.*

*Insertiunile se prîmesc cu 7 cr. de linia, și 30 cr. lase timbre.
Unu exemplar costă 15 cr. și se poate capăta în librariu lui M. Klein jun.
d'in Aradu.*

Tenguirea ungurilor

— pentru desast uia turcilor. —

Semilun'a-si pléca cursulu spre apusu
D'inaintea armei hotiului de rusu,
Si stelut'i a nostra, dupa semiluna
In pucine dile, are să apuna.
Ce va fi atuncea de acēsta lume?
Micele popora cin' să le sugrume?
Oh! amaru de tine natia magiara!
Că n'ai potutu merge inca asta véra
Să ajuti lui Osman, ca să biruésca
Ostea cea romana si cea muscalésca,
Acum poti totu plange, poti să te scancesci,
Că-ci frati ca-si turcii n'o să-ti mai gasesci;
Turcii peru de-unu capetu, ei se prapadescu,
Cei robiti de densii toti se desrobescu,
Si 'npilatii nostrii pilda voru luá
De sub jugulu nostru s'oru eliberá,
Si-atunci ce-o să fia de-a nostra domnia? —
Va apune bét'a pentru veciniea.

Tibulu.

Nemicuri.

(§) Creditorii Egiptului pusera secuestru pe cass'a cu banii statului.

— La noi merge tréb'a altecum; la noi adica **statul pune secuestru pe cass'a cu bani a creditorilor.** Ast'a-e a-poi lume!

(§) — Hát az olájok is már „magyar betükkel“ irnak? Az szép töllük!

Instálom, már melyekkel inéltoztatik ezt érteni: a mostani, vagy pedig a magyaroknak Ázsia-ból ide való beköltözésök idejében birt, magyar betükkel?!

De pe catedra.

Profesorulu: Ce intielegi sub bele-arte?

Studentulu: Sub biliarte intielegu nesce mese lungi cu parcane pe margini, pe curi ne jocămu noi tōte dilele cu nesce globurele.

* * *

Profesorulu: Cam ce pretiu avea unu asu?

Studentulu: Déca mai vinea unulu erá hop die Bank!

* * *

Profesorulu: Ce sunt literele?

*Studentulu: Litrele sunt nesce me-
suri cu cari se mesura vinulu si berea,*

Ce atestate trebuie să arete omulu pentru de a fi alesu oficialu municipalu.

La comite

Nesce vite.

La vice-comite

Nesce vaci gonite.

La fiscalu

Vre unu calu.

La protonotariu

Bani in busunariu.

La alegatori

Ori si ce scrisori.

Vieții a calugarășea.

ori

Tabul'a négra sî chart'a rosâ.

— Comedia originală în 3 acte, —

de MARCU TULIU CICERONE.

(Inscenată în Orbi'a-mare, la anul Domnului 1877.)

Persónele:

H. Procopio, calugăr și mare logofet.

Mme Monpensier de Cucuta, amică intima a lui Procopio.

Zenobi'a Cojila, } moftologă și camerarii lui Procopio.

Tom'a Ciupérca, } moftologă și camerarii lui Procopio.

Pluto, Domnului infernului.

Ionéllyi, archipastore.

Croitoro, doctor angelicus — archipastore în spe.

Lawrentie, doctor romanus — archipastore în spe.

M. Caiaffa, doctor utriusque *) — logofet și archipastore în spe.

Bab'a Doc'a, Doma'nă destinului.

Bab'a Hérc'a,

Bab'a Dur'a, } ursotărie, servele Babii Doc'a.

Bab'a Carligut'i'a,

Minerv'a,

Dian'a,

Vest'a,

Venus,

Amoru,

Hymen,

Themis,

} dine și diei.

Actulu I.

Scen'a 2.

(Odată de mai înainte; luminiile să se stingă și prîn urmare se face întunericu înare; în dreptă odată unu corridoru spătios, în care lăcusește numai o singură lamina de cără.)

Mme Monpensier și Ciupérca.

Monpensier: (Emotionată.) Ventre sanct gris! — ce întunericu bizaru?! Coridorul este destulu de spătiosu, însă nu e nimenea în lătură; și chiar și domnul Ciupérca lipsesc, — care vorbă cu mine ante de acăsta cu cîteva minute, rogandu-lu, spre a me aviză la domnul casei Oh! — totă aceste ini-paru atât de misteriose, înălță — de căzut presentiulu nu me incălă — mi-vine să cred: că am rateat înălță aderentă în unu aderentă cuibul de vespi nu diarescă nici o fîntă, spre a mi-spune, că unde sum, și că ce me incungiu ah! — horibilu?! — de căzut să fie cîteva minute espusa acestei incertitudini. — voiu mori de frica și de grăza — — oh! — ajutoriu! — ajutoriu! — (Cărea să fugă din coridor; Ciupérca înse i-stă în eale și o opresce.)

Ciupérca: (Ridiindu.) Doma'nă! ce va să semnifice aceasta schimbare straordinară în portarea DTele? — me juru, că nu ve pricepe de locu! — (A parte.) Ce e dreptă, Mari'a Sa mi-a disu, să introducă aceasta domnă la densulu, fore de a o-intrebă de numele și caracterulu ei. Totu-si e bine, a scî multe; chiar pentru aceea o voiu să intrebă. (Catra Monpensier.) Doma'nă! — me rogu eu aplecatiune, — Mari'a Sa apriatu dorescă a scî numele și caracterulu DTele, spre a vi potă acordă în tempu de năpte audiencea, — pentru aceea umilitu ve rogu, ca să binevoiescă a mi-le spune; și a-poi

Monpensier: (Catra Ciupérca.) — Domnule!

Ciupérca: (O intrerupe.) — Te inceli domna; — io nu sum neci domn, neci domnisoru, precum sunt buna-ora juristii nostri romani dela academă juridica de a-ici, ci seii: suni singuru și numai cîstielulu domnului meu, care altu-mintrelea se chiama și: camerariu. Camerariu sun, domna, numai atunci, candu implinescă ordónele domnului meu, adeca — în oficiu; a-fore de oficiu, și prîn urmare — pe strada — tragu manusi albe pe mana, punu cilindru englesu pe capu, sugă sugare fină, — și jocu pre domnulu — și pre domnisorulu chiar a-iá, — precum jocă buna-ora și juristii nostrii — nu atât pe domnulu și pre domnisorulu, — cătu biliardele în cafenele; deosebirea intre noi este numai, că pe candu io jocu în tempu detiermurită, densfi jocă continuu și fore intrerumpere

Monpensier: (Impacientă.) — Dîta seii de minune balicari, frate Ciupérca! — Crede-me, că nu multu me interesă cele ce ai vorbitu, și cu deosebire despre juristii romani d'in Orbi'a-mare; pentru că vorbesci despre lucruri, ce de felu nu există a-ici

Ciupérca: (Cu aprehensione.) — De securu rateșesci, domna, candu credi, că în Orbi'a-mare nu sunt juristi romani; d'in contra — sunt, și înca în număr foarte frumosu

Monpensier: (Cu ironie.) Sunt? Ce calumnia! — De căzut sunt, atunci există; și de căzut există, atunci trebuie să dea semne de viață; viață înse se justifică — se manifestă — în activitate, era activitatea și basă esentiei. — Acum te întrebă dera, frate Ciupérca, că: traiescă ore în Orbi'a-mare juristi romani pentru publicul român, au pentru limbă și literatură limbei romane? Este că nu. Dér' de căzut aderentă traiesc, atunci traiesc pentru sine însisi; — traful pentru sine înse nasce egoismulu și scisiuni, și acestea duc la indolentia și la maesiină cosmopolita: că — ubi bene, ibi patria! — De căzut domnul DTele nu me-ar acceptă, — ti-asi enără o istorioră foarte interesanta despre juristii DTele; fiindu înse deja avisata, aibi bunetate și me condū dera

Ciupérca: (Esaltată.) Neci decum, domna! Nu te voiu conduce pone atunci, pone ce mi-vei enără istorioră amintita, și acăsta cu atâtă mai vertosu, deorece dorescă d'in capulu locului să fiu în curațu cu acești vieri ai națiunii române; continua deci, — te rogu — domna!

Monpensier: — En bien; — de căzut credi, că stapanul DTele se va multumi cu acceptarea, atunci ti-voiu enără numai de căzut istorioră. — Precum seii, frate Ciupérca, promenadă lui Szécsenyi este în sesiunea verii cea mai cercetată de lume; acolo intalnesci elitele maghiare: domni, domne, domnisiore și domnisiore. Limbă conversativa e cea maghiara și la domnisiorei nostrii: juristii romani, nu numai; ei facandu anul săcru trecută unui domnisoru: jurist român — chiar pe promenadă numita, — lăceră firescă conversația am inceput-o cu densulu în limbă română, — în limbă, care farmecă intregul publicu preambulatoriu și seii, frate Ciupérca, că ce reflecție a facutu acelu jurist român la aceasta conversare română?

*) generis?

Ciupérea: (Incantat.) — Dóra acea, că cătu suna de incantatoriu accentele limbei romane de pe buzele unei dómne de Monpensier

Monpensier: — Asiè! — a facutu observarea: ca să nu vorbescu romanesce, pentru că densul trice in Orbi'a-mare de maghiaru

Ciupérea: (Inspaimentat.) Intru adeveru?! — Ei bine; de astadi nu mi-voiu mai aredicá pelariá pe strada de acésta specie (Catra Monpensier.) Si acumă stau déra la dispusetiune, dómna — — —

Monpensier: — En bien; — introdu-me déra la stapanulu DTele io sum Madame Monpensier de Cueuta, care se róga de stapanulu DTele, spre a fi numai decătu priimita. — — Spune-mi totusi, că cine — si cum se chiama stapanulu DTele? — — —

Ciupérea: — Stapanulu meu este unu domnu fórt mare; și este avutu ca și unu Dariu, alu carui tesauru fabulosu chiar și astadi sta ingropatu in muntii Ardélului

Monpensier: (Cu bucuria.) Oh! oh! (A parte.) Est'a e pentru mine. (Catra Ciupérea.) — Si cum se chiama stapanulu DTele?

Ciupérea: (Confus.) — Se chiama — chiama — chia . . . ce mi-dai să ti-spusu? —

Monpensier: — Aferim! — curiosu omu mai esci, frate Ciupérea; — și ce ai cere dela mine — să audu? —

Ciupérea: (Cu rusine.) Ce asi cere — cere — re . . . re . . . d'apoi asi cere — — buze moi!?!?

Monpensier: (Cu furia.) Cum să nu!? — buze moi ti-trebue tîe netantocule și nechifore!?!? (I-da peste nasu unu tichili.) — na! — buze moi!?!? — — —

Ciupérea: (Cu nasulu spartu.) — Of! of! — nasulu meu! — Multumescu dómua, ră'a ti comple-santia, și me rogu de iertare — dómna, pentru gresiél'a comisa; — că-ci recunoscu impertinenti'a și obraznic'i'a mea facia de Dta. Voiescu inse numai decătu să-mi corigu acésta gresiél'a, și a-nume, o voiu pr'is aceea, că numai decătu ve voi introduce la Mari'a sa, care ve ascépta cu nestemperu și — ardóre (Prinde pe Mme Monpensier de Cueuta de bracu, și o conduce inaintea unei tabule negre, ce spindură in coridoru pe pariete; aprinde dupa aceea o lumina, pe care o tiene in mana inaintea tabulei negre. Catra Monpensier.) Poftim — eitesce dómna!...

Monpensier: (Citesee.) — Genulu frumosu are a-ici — intrare libera ori candu, și intre ori-ce felu de impregiurari! (Catra Ciupérea.) Corpo di bacco! — Curiósa tabula négra și la barbatii nu se referesce?

Ciupérea: (Cu entuziasmu.) Cum să nu, dómna!?! — En placa, a intórce tabul'a, — și a-poi vei vedè numai decătu misteriulu

Monpensier: (Cu curiositate intóree tabul'a — și citescu.) Barbatii au numai un'a-data pe septemana intrare libera, și a-nume, Marti sér'a. — Proletarii sunt fore resvera eschisi! (Catra Ciupérea.) — Asià déra aibi bonetate, frate Ciupérea, a me introduce numai decătu la María-Sa, — — care de securu me ascépta impacientu

Ciupérea: (Veselu.) Stau la dispusetiunea D'Tele, dómna. Grigi că Mari'a-Sa este fórt induratori! — (Plecă ambii catra odai'a lui Procopio.)

(Se va urmă)

Anecdote istorice.

Milton fu intr'o di intrebatu că pentru ce in unele tieri unu rege poate primi corón'a la 14 ani, era că să se insore nu poate decătu la 18 ani?

— Pentru că e mai lesne să guvernese cineva unu popor, decătu o femeie — respunse poetulu.

Faimosulu **Voltaire** p'atâtu erá de amestecat in disputele estetice, pe cătu frate seu in cele teologice. Tata-seu adesea dicea: „Am duoi fi, unul e nebunu in poesia, cel-l-altu in prosa.“

Intre **Henricu alu VIII.** regele Engliterei și **Franciscu I.** regele Franciei urmandu neintilegeri, Henricu hotărî, că să-i tramita unu solu cu insarcinare, de a-i spune vorbe aspre și amenintietorie din partea sa. Elu insarcină pe episcopulu Conar eu acésta misiune, in carele se incredea. Acestu episcopu ii facu observarea, că vieti'a sa ar'fi in primejdia, deca elu ar' rostî asemenea vorbe catra una rege asiá de fudulu ca Franciscu I.

— Nici cum nu te ingrijí — ii dise Henricu — că-ci déca regele Franciei te-ar omori, atunci eu voi taia mai multe capete francesilor ce să gasesc in tiéra mea.

Eu o credu — respunse episcopulu — inse din toté aceste capete, nu va fi nici unulu, care mai bine să se potrivésea pe umerii mei, de cătu acest'a — arestandu la alu seu. Acestu respunsu placeu regelui, după care elu schimbă instructiile sele.

Fridericu celu mare inainte de a se incoroná, da numerose proșente unei vestite actritie; după ce se facu rege, impucină fórt aceste daruri, la ce actriti'a se tengui regelui de micsforarea generositatii sele, elu ii respunse: „in acelu timpu eu dám banii mei, éra acum dau banii poporului.“

Negru pe alb.

Pre eruditulu profesore și directore alu gimnasiului romanu gr. or. din Brasovu,

Dru Ioane G. Mesiof'a,

in 19. eur. in etate de abîe 41. de ani, mórtea, acestu mare și eradelu dascalu alu lumii, astu-feliu ni l'a dascalitu, de a remasă dascalitu peniru totudeaun'a!

Pecatu de elu! . . .

Infalibilulu papa dela Rom'a

Piu alu IX.

nefiindu iertatu pe pamantu cu regele galantu Victoru Emanuile II., decedatu dilele trecute, — in 26 cur. — a luatu drumulu celu vecinicu, ca să se ierte cu elu in ceriuri!

Tand'a si Mand'a.

T. Si la urm'a urmelor totusi va face pace muscanulu
ce turelul!

M. Acum ori faca, ori nu faca, de turcu totu e — *pace*.

Trénc'a si Flénc'a.

T. Hi! hi! hi! suntemu in carnevalu!

F. Ha! ha! ha! hai la balu!

T. Ba că-ci am unu cravalu.

F. No da cu cine-ai datu de valu?

T. Cu fetiorulu lui Cârlig.

F. Dă-lu in posn'a nimurie.

Câteva definitiuni moderne.

Apotec'a este unu depositu de fórfeci, cu cari să taie firele vîtelor. Se mai pôte numi și magazinu de rumenele, albele, parfumuri și alte ciguri miguri, ce marita fetele betrane.

Absurditate e a vorbi mai puținu de cătu nemic'a.

Amorul este o pôma veninôsa, d'in care déca manca tenerii nedumescu.

Auróra este unu misteriu pentru ómenii leniosi.

Ap'a e o beutura fôrte sanetôsa. Cine bea numai apa, nu are de a se teme că va dormi pe sub garduri.

Abundantia insemnéza a avé de tôte, numai ce-ti trebue, nu.

Colecta,

diurnalului „Gur'a Satului” pentru soldatii romani, raniti in resbelul rus-romano-turcu.

(Urmare.)

Transpunere d'in numerulu 22/1877. amesuratu socotei; sum'a de 92 fi. 50 cr. v. a. 50 franci in 3 napoleoni, 2 galbeni austriaci (bani), 1 taleru in argintu de 1 fi. v. a., 5'54 chilo scame si 29 rifi pandia.

41. *Stefanu Lele*, candidatu de notariu in Agrisius 9 fi. 50 cr.
42. *Stefanu Ciorogarlu*, candidatu de notariu in Pancot'a 1 " —
43. *Macsimiliu nobilu de Miclosit*, preotu gr. or. romanu in Radn'a 1 " —
44. Dn'a *Emili'a Iorgoviciu* maritata *Parloviciu*, comercianta in Pancot'a 1. chilo scame si 8. ceptie.

Cu totul pone acum'a: 103 fi. 50 cr. v. a., 50 franci in 3 napoleoni, 2 galbeni austriaci (bani), 1 taleru in argintu de 1 fi. v. a., 6'54 chilo scame, 8. ceptie, si 29 rifi pandia.

CONTRIBUIRI BENEVOLE,

intru acoperirea amendei si a speselor procesuali (ambete in suma a-própe de fiorini 200 in v. a.), la platirea caror'a, pentru unu delictu de pressa, este osenditu de catra administratiunea magiara bravulu profesore din Gherl'a, dlu *B. F. Negruțiu*, ca si redactorele dela „Cartile saténului romanu.”

(Urmare.)

Transpunere d'in nrulu 22. 1877. 6 fi. — cr.

6) dlu *Ioane Tieranu*, protopopu gr. or. romanu si inspectore de scôle confes. in Lipov'a 2 fi. — cr. Sum'a 8 fi. — cr.

Care suma cu datulu de 26. Ianuariu nou 1878. s'a inaintatu pr'in post'a reg. d'in locu, la adress'a dui redactore condamnatu, in Gherl'a.

Colectante:

Mircea B. Stănescu.

Anunçiu on. publicu romanu, că dilele aceste am deschis

RESTAURATIUNEA

(ospetar'l'a) mea

in *Aradu* in localitatile elegantu renouite d'in gradin'a Arenei,

unde, pe lunga pretiuri mai moderate ca in alte locuri,
potu servî cu diferite

vinuri bune si bere pururi'a prôspeta,

si cu

mancari calde si reci

in ori-si-care tempu.

Dejunulu, prandiulu si cin'a

se potu comandá ori dupa cart'a de bucati, ori in abonamentu, precum in casa, astă si a-fora de casa.

Ca primulu restaurantu romanu in Aradu, cerendu totu sprîginulu posibilu, asiguru pre on. mei visitatorî, că me voiu stradui a-ii multiumi pr'in servitiulu meu promptu si prevenitoriu.

Cu onore:

Petru Ciucianu,
restaurantu.